

Det amerikanske præsidentskabs stormfulde beslutning, inkl. uddrag fra præsident Bidens tale

31. august (EIRNS) – "Denne beslutning om Afghanistan er ikke blot en beslutning om Afghanistan. Det handler om afslutningen på en æra med større militære operationer for at omdanne andre nationer." Det amerikanske præsidentskab, repræsenteret af Joe Biden, har den 31. august potentielt set lukket døren til mere end tre årtier med transatlantiske "triumftog" siden 1989 under Projektet for et nyt amerikansk Århundrede (PNAC); gennem George H. W. Bush's forsvarsminister, Dick Cheneys, neokonservative "5/20-komité" fra 1990; gennem Margaret Thatchers og George Bushs golfkrig ("Desert Shield/Desert Storm") i 1990-91; gennem Tony Blairs tale om "Responsibility to protect" ("Ansvaret for at beskytte") i Chicago i 1999; og gennem "evighedskrigene" i perioden efter 11. september, 2001.

Hvad angår Afghanistan har talsmanden for det kinesiske udenrigsministerium leveret, ikke en formaning, men et velovervejede forslag: "En hvilken som helst handling, besluttet af FN's sikkerhedsråd, inklusive timingen, b r afhjælpe konflikten i stedet for at optrappe spændingerne, og hjælpe med en blød overgang frem for endnu et styrtdyk ned i kaos... Vi håber, at de relevante lande indser det faktum, at en tilbagetrækning ikke er enden på ansvaret, men begyndelsen på refleksion og korrektion... USA og nogle andre vestlige lande burde yde Afghanistan den støtte, som økonomien har så h rde brug for, levevilkår og humanitære nødvendigheder, hjælpe det afghanske folk med at overvinde problemer så hurtigt som muligt og påbegynde en fredelig genopbygning på det tidligst mulige tidspunkt. Hvad de ikke bør gøre er blot at tage af sted og efterlade et rod..."

Afslutningen på geopolitik er her visdommens begyndelse, og ikke blot en "geoøkonomisk" erstatning af geopolitik. En ny idé – idéen om at forøge den samlede potentielle, relative befolkningstæthed på hele planeten, ved strategisk at forøge befolkningen for at øge planetens fysiske værdi som helhed, inklusive biosfæren selv, gennem et entusiastisk samarbejde blandt suveræne, uafhængige nationalstater – er den "skøre" idé, som den transatlantiske verden må overbevises om på vegne af hele menneskeheden. Det vil ikke være let. Men: "Du kvaser disse ord ind i mine ører imod / min egen mavefornemmelse" er ikke nødvendigvis svaret fra alle fraktioner i USA og den transatlantiske verden. Det åndfulde livsværk indeholdt i Lyndon LaRouches økonomiske forslag, herunder løsningerne til de tilsyneladende uløselige problemer i hver del af en stormfuld verden fyldt med konflikter, en sygdomsbølge og underudvikling, må nu slippes løs for at genopbygge verden. Det er den egentlige mission for LaRouche Legacy Foundations arkiveringsprojekt – en mission, som i de kommende måneder, må gøre problemløsningsmetoden i hundrede af LaRouches værker tilgængelig i videoform, på skrift og i taleformat.

Imens andre nationer, specielt dem som har taget initiativ til og samarbejdet med Bælte- og Vejinitiativet, tydeligvis har udtrykt deres ønske om og evne til at udvikle sig selv, er Lyndon LaRouches tilgang til fysisk økonomi, samt hans opfindelse af "udviklingskorridoren", som det fysiske grundlag for at opløfte biosfærens evolution som helhed, kvalitativt overlegen i forhold til alle andre eksisterende begreber om fremtidig udvikling. Formidlingen af LaRouches unikke bidrag til global erkendelse, så vel som genskabelsen af menneskelig kreativitet, er vores formål, specielt i de kommende dage og måneder. Afghanistan er på nuværende tidspunkt en enestående situation, området for et enormt transformationspotentiale, hvor igennem en flerdimensionel, forbundet proces for verdensøkonomisk udvikling kan igangsættes overalt på denne klode. På denne måde vil vi undgå den tilsyneladende uundgåelige påbegyndelse af denne største, stadig

forestående, men hurtigt kommende, menneskelige tragedie. Hvis dette synes at være nådesløst, er det det kun for dem, som mangler modet til at forandre deres aksiomer.

Selvom LaRouche ikke er fysisk til stede til at overvære dette, har ødelæggelsens vinde, ligesom i Shakespeares Stormen, som blæser den dødelige tredelte pandemi af sygdom, krig og hungersnød/fattigdom til den atlantiske verdens kyster, overdraget menneskehedens fjender til den nutidige histories dom. Denne nutidige historie vil ikke tolerere den fjollede selvødelæggende utopi kaldet den Grønne New Deal. På trods af at det Skotske Nationalparti bringer de Grønne ind i regeringen for første gang, og Angela Merkel giver sin hovedtale ved 50-årsjubilæet for stiftelsen af Greenpeace's tyske aflagger, indser verden, at den grønne euforis intetsigende løfter er en opskrift på undergang. "Ingen brug af metal, korn, eller vin, eller olie – ingen beskæftigelse; alle mænd er ledige, alle, og kvinderne ligeså."

Nu må vi skabe, ikke en ende, men en ny begyndelse på en afghansk situation som bliver, om et ikke et convivencia (begreb om den tid da muslimer, jøder og kristne levede fredeligt sammen i Andalusien –red-), men i det mindste en dialog mellem civilisationerne. Statskunst – ikke "kunsten at lave en handel" (Trumps "The Art of the Deal") – er den eneste vej som verden kan tage. I skriftet Latter, Musik og Kreativitet skriver Lyndon LaRouche: "Kernen af det egentlige spørgsmål er princippet om frihed i forhold til nødvendighed. Sammenligningen mellem den kreative musiker og den kreative fysiker passer eftertrykkeligt her... Essensen af kreativitet er problemløsning. I sidste ende er menneskets beherskelse af naturen, beherskelse af det materielle univers' implicit forståelige love, underlagt al kreativ problemløsning."

Denne nye amerikanske æra for samarbejde, en tilbagevenden til den "menneskelige udenrigspolitik" af den

klassiske lærde, John Quincy Adams, den amerikanske udenrigsminister og senere amerikanske præsident, som senere succesfuldt forsvarede de kidnappede afrikanere på slaveskibet Amistad i retten, må tage de sande interesser af alle i hele verden i betragtning. Den verdensomspændende sundhedsplatform, som Helga Zepp-LaRouche har foreslået, inkluderer offentlige sanitære forhold, rent vand, medikamenter og fødevarer, ligesom chefen for Verdensfødevareprogram, David Beasley, for nyligt krævede dette for Afghanistan, er måden hvorpå det sorgers hav, som konfronterer verden, kan tæmmes og, ved at ændre ens aksiomer, overvindes.

Uddrag fra præsident Bidens tale efter tilbagetrækningen fra Afghanistan (på engelsk):

"Ending an Era"—Biden Gives Passionate Anti-War Speech

Aug. 31, 2021 (EIRNS)—President Joe Biden today did far more than announce the end of the 20 years of war in Afghanistan—he announced the “ending of an era”—his words—reflecting those of Helga Zepp-LaRouche, who has posed that the lesson of Afghanistan is the utter failure of the “regime change” era launched by Tony Blair in 1999, and called for a new paradigm for mankind. While Biden did not go that far, it was close.

“I was not going to extend this forever war, and I was not extending a forever exit,” he said. “This decision about Afghanistan is not just about Afghanistan. It’s about ending an era of major military operations to remake other countries.” Clearly, if the President means this—and he spoke with passion—it will require both the end of the other “forever wars” which still rage in Southwest Asia, and certainly means ending the drive for war with Russia and China being orchestrated by the British and their stooges in the U.S.

On war itself, Biden said: “After 20 years of war in Afghanistan, I refused to send another generation of America’s

sons and daughters to fight a war that should have ended long ago. After more than \$2 trillion spent in Afghanistan – a cost that researchers at Brown University estimated would be over \$300 million a day for 20 years in Afghanistan – for two decades – yes, the American people should hear this: \$300 million a day for two decades... And most of all, after 800,000 Americans serving in Afghanistan – I’ve traveled that whole country – brave and honorable service; after 20,744 American servicemen and women injured, and the loss of 2,461 American personnel, including 13 lives lost just this week, I refused to open another decade of warfare in Afghanistan. We’ve been a nation too long at war. If you’re 20 years old today, you have never known an America at peace.

“So, when I hear that we could’ve, should’ve continued the so-called low-grade effort in Afghanistan, at low risk to our service members, at low cost, I don’t think enough people understand how much we have asked of the 1 percent of this country who put that uniform on, who are willing to put their lives on the line in defense of our nation. Maybe it’s because my deceased son, Beau, served in Iraq for a full year, before that. Well, maybe it’s because of what I’ve seen over the years as senator, vice president, and president traveling these countries. A lot of our veterans and their families have gone through hell – deployment after deployment, months and years away from their families; missed birthdays, anniversaries; empty chairs at holidays; financial struggles; divorces; loss of limbs; traumatic brain injury; post-traumatic stress. We see it in the struggles many have when they come home. We see it in the strain on their families and caregivers. We see it in the strain of their families when they’re not there. We see it in the grief borne by their survivors. The cost of war they will carry with them their whole lives. Most tragically, we see it in the shocking and stunning statistic that should give pause to anyone who thinks war can ever be low-grade, low-risk, or low-cost: 18 veterans, on average, who die by suicide every single day in America –

not in a far-off place, but right here in America. There's nothing low-grade or low-risk or low-cost about any war. It's time to end the war in Afghanistan."

He said the invasion of Afghanistan had been a counter-terror operation, but we saw it "morph into a counterinsurgency, nation building – trying to create a democratic, cohesive, and unified Afghanistan-- something that has never been done over the many centuries of Afghanistan history. Moving on from that mindset and those kinds of large-scale troop deployments will make us stronger and more effective and safer at home."

He pledged continued support for the Afghan people, especially the women and girls in Afghanistan and elsewhere, adding: "But the way to do that is not through endless military deployments, but through diplomacy, economic tools, and rallying the rest of the world for support." This was, unfortunately, his only reference to development.

He insisted that the evacuation was an "extraordinary success," getting 120,000 people out in such a short time, and that it would have been chaotic whether it were done earlier or later. He said the process will continue with cooperation from the Taliban if they stick to their word, and assured his audience that the terrorists, in Afghanistan or anywhere else, could be fought "over the horizon," with few or no troops on the ground.

He concluded:

"As we close 20 years of war and strife and pain and sacrifice, it's time to look to the future, not the past – to a future that's safer, to a future that's more secure, to a future that honors those who served and all those who gave what President Lincoln called their "last full measure of devotion." I give you my word: With all of my heart, I believe this is the right decision, a wise decision, and the best decision for America."

Hele talen kan læses her.

Billede: video grab: The White House's YouTube channel

Enden på én 'endeløs krig' er nær – vil alle krige for 'regimeændringer' ende?

29. august (EIRNS) – De sidste flyvninger, der bringer udlændinge og afghanske flygtninge ud af Kabul, er nu i gang, og præsident Biden holder fast i deadline den 31. august. Det hævdes, at et andet amerikansk droneangreb i Kabul i dag satte en bil, som var på vej til lufthavnen med flere påtænkte selvmordsbombere inden i, ud af spillet. Det dybtgående problem verden i dag står over for er, hvorvidt USA vil slutte sig til Kina, Rusland og landene i regionen for at påbegynde en økonomisk udviklingsproces for at denne krigshærgede nation kan blive den velstående korsvej mellem østlige og vestlige civilisationer, eller igen blive et forarmet centrum for terrorisme og narkotikaproduktion. Hvis det førstnævnte skulle ske fyldest, ville en sådan transformation tjene som en model for udviklingen af de andre nationer, der er blevet ødelagt af de anglo-amerikanske regimeskifte-krige igennem de sidste 20 år, og etablere konceptet "fred gennem udvikling" som det nødvendige nye paradigme til at erstatte britisk imperialismes mislykkede geopolitik.

I Irak afholdt regeringen i dag en konference med ti nationer med titlen: "Conference for Cooperation and Partnership"

(Konference for samarbejde og Partnerskab), herunder Frankrig, Egypten, Saudi-Arabien, Iran, Qatar, Tyrkiet, Kuwait, U.A.E. og Jordan. Ligesom i Libyen og Syrien blev Iraks industrielle infrastruktur fuldstændig ødelagt af den vanvittige og ulovlige regimeændrings-krig, der blev begrundet med falske løgne fra Tony Blair og Bush-Cheney-administrationen. Alt imens Kina har tilbudt at bringe Bælte- og Vejprocessen ind i Irak gennem en olie-for-infrastrukturplan, er dette gentagne gange blevet saboteret af udenlandske interesser og manipulerede intriger i Irak, ligesom genopbygningen af Syrien er blevet forhindret af de modbydelige amerikanske "Cæsarsanktioner", der straffer ethvert land, der tilbyder at investere i syrisk genopbygning. Denne imperialistiske sanktionspolitik må ophøre, hvis den nuværende nedsynken i en ny mørk tidsalder skal vendes.

Schiller Instituttet har i en række konferencer og publikationer skabt rammerne for, at verden kan forenes bag afghansk udvikling (se "Afghanistan – A Turning Point in History After the Failed Regime-Change Era" and "Will Afghanistan Trigger a Paradigm Change?") Denne tilgang – for at afslutte den geopolitiske opdeling af verden i stridende fraktioner og for at imødekomme menneskehedens fælles mål – er ikke bare en god idé eller en naiv drøm. Valget af fred gennem udvikling, som har drevet enhver renæssance gennem historien, er den eneste mulighed for at afslutte de nuværende globale kriser – den ukontrollerede pandemi; den eksploderende økonomiske boble; truslen om termonuklear krig; samt det kulturelle forfald, der trækker de vestlige nationer ind i en narkotikainficeret perversitet, der minder om Romerrigets sidste dage.

Den kommende 20-årsdag for 11. september vil være anledning til en Schiller Institut-konference, der fejrer de kulturelle og intellektuelle ideer, som kræves for at besejre dette onde, og for at skabe den nødvendige kreative retning i dette øjeblik med dybtgående faseændringer i menneskets historie,

som krævet af vores borgere, og borgere rundt om i verden (detaljer om konferencen vil snart være tilgængelige). I forventning om denne begivenhed har Schiller Instituttet annonceret udgivelsen af det første nummer af et nyt kvartalsvist magasin om kunst, videnskab og statskunst, {Leonore}. Bekendtgørelsen af den nye publikation stiller spørgsmålet: "Hvordan ville verden se ud, hvis alle unge mennesker fuldt ud kunne udøve deres kreativitet?" {Leonore} vil blive sendt automatisk til hvert enkelt medlem af Schiller Instituttet.

Billede: Cpl Mike O'Neill RLC LBIPP www.defenceimages.mod.uk